

KARTOITUS LOHJAN KESKUSTA-ALUEEN VALVONTAKAMEROISTA

Työkalu rikostutkinnan avuksi
Niko Muurinen

3/2019

Tiivistelmä

Tekijä(t)	Tutkinto
Niko Muurinen	Poliisi (AMK) / 20164
Julkaisun nimi	Julkisuusaste
Kartoitus Lohjan keskusta-alueen valvontakameroista	Tekstiosa julkinen, tuotos salattu
Ohjaaja	Opinnäytetyön muoto
Heli Jalander	Toiminnallinen opinnäytetyö
Tiivistelmä	
<p>Tämä on toiminnallinen opinnäytetyö, joka tarkastelee kameravalvontaa kasvavana ilmiönä, sen suunnittelusta, uuden lainsäädännön näkökulmasta ja sen mahdollisuuksista poliisin työkaluna poliisitoiminnassa. Opinnäytetyö tehtiin yhteistyössä Länsi-Uudenmaan poliisilaitoksen Lohjan poliisiaseman kanssa ja tuotoksena tehtiin sähköinen kartoitus Lohjan keskusta-alueen valvontakameroista. Kartoitukseen kerättiin kameroiden sijainnit, kuka niitä hallinnoi, yksittäisen kameran tallennusajat ja toiminta-ajat. Tuotoksen tavoitteena on helpottaa rikostutkinnan työtä niissä tilanteissa, jossa tutkittavaan rikosasiaan voisi saada näyttöä valvontakamerasta.</p> <p>Tuotos on Powerpoint-sovelluksella päivitettävä ja jälkeinpäin muokattava hyperlinkeillä toteutettu kartta, joka listaa kameroita hallinnoivien tahojen yhteystiedot ja kameran tiedot yhteen paikkaan. Kartoitus toteutettiin kiertämällä Lohjan keskusta-alueen kaikki kadut ja merkittiin karttaan kameran sijainti ja tyyppi. Selvitys tehtiin jälkeinpäin joko käymällä kohteessa paikan päällä tai lähettämällä sähköpostia.</p> <p>Tuotos on salattu sen sisältämän tiedon vuoksi ja on tarkoitettu ainoastaan poliisin käyttöön. Tämän vuoksi tuotosta ei ole julkaistu itse opinnäytetyön mukana. Tuotos on tehty yhdessä Lohjan poliisiaseman kanssa ja toimeksiantajana toimi ylikomisario Rauli Salonen ja komisario Sami Kari.</p>	
Sivumäärä	Tarkastuskuukausi ja -vuosi
27 + 115 liitesivua	Maaliskuu 2019
Avainsanat	
poliisi, Lohja, kameravalvonta, rikostutkinta, rikoksen ennalta estäminen	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	2
2 TOIMINNALLINEN OPINNÄYTETYÖ	3
2.1 Mikä on toiminnallinen opinnäytetyö	3
2.2 Opinnäytetyö kehittämistoiminnan avulla.....	3
2.3 Kehittämisen mallit	4
2.4 Opinnäytetyön tavoite ja toteutus	5
3 KAMERAVALVONTA.....	7
3.1 Kameravalvonnan suunnittelu	7
3.2 Valvontakameroiden tyyppejä.....	9
3.2.1 Kupukamera.....	9
3.2.2 Kiinteä kamera.....	9
3.2.3 Analoginen- ja IP-kamera.....	9
3.3 Kameravalvonnan hyödyt poliisitoiminnassa	10
4 EUROOPAN YLEINEN TIETOSUOJA - GDPR.....	13
4.1 Mikä on GDPR?	13
4.2 Tietosuoja laki	14
4.3 Poliisilaki.....	14
5 PRODUKTIN KEHITYSPROSESSI.....	17
5.1 Ideointi.....	17
5.2 Suunnittelu.....	18
5.3 Toteutus	18
5.4 Pilottihanke.....	20
6 PRODUKTIN ARVIOINTI.....	23
7 POHDINTA	24
7.1 Eettisyys ja luotettavuus	25
7.2 Jatkokehitysehdotukset.....	26
LÄHTEET	27
LIITTEET	
Liite 1: Taulukko toiminnallisen opinnäytetyön edistymisestä.....	
Liite 2: Vastaajille lähetetty kyselylomake	
Liite 3: Produkti (salattu)	

1 JOHDANTO

Valvontakamerat ovat lisääntyneet markkinoilla ja yhä useampi yritys, taloyhtiö ja kaupungin virasto lisäävät valvontakameroita estääkseen ilkivaltaa ja muita rikoksia. Opinnäytetyöni käsittelee valvontakameroita, siihen liittyvää lainsäädäntöä, kameravalvonnan suunnittelua, kameroihin liittyvää käsitteistöä ja valvontakameroiden hyödyntämistä rikosprosessissa.

Opinnäytetyöni on toiminallinen ja produktina tein kartoituksen Lohjan keskusta-alueen valvontakameroista ja sen tavoitteena on selvittää Lohjan keskusta-alueen valvontakameroiden sijainnit. Produkti on sähköinen PDF-kartta, johon oli kerätty kameroiden sijainnit, valvontakameraa hallinnoivan henkilön tai tahon yhteystiedot ja kameran toiminnasta tiettyjä tietoja, joilla on merkitystä tutkijalle. Tiedot kerättiin sähköpostitse yrityksiltä ja valvontakameroiden sijainnit kerättiin jalan.

Työni aihe tuli työharjoitteluni aikana ohjaajaltani, joka ehdotti uuden kartoituksen tekemistä Lohjan valvontakameroista. Aikaisempi kartoitus oli tehty paljon aikaisemmin ja sen tiedot olivat jo vanhentuneet siten, ettei aikaisempaa kartoitusta voitu enää käyttää. Olen rajannut valvontakameroiden kartoittamisen keskusta-alueelle, koska laajemman kartoituksen tekeminen olisi vaatinut enemmän jalkapareja ja työaikaa.

Kartoitus on ajankohtainen, koska valvontakameroiden tallenteet yleistyvät yhä enemmän rikosprosessissa näyttönä käsiteltävästä rikoksesta valvontakameroiden lisääntyessä kaupunkien kaduilla. Valvontakamera on todistajana puolueeton, se ei unohda eikä sen tallenne vääristy ajan myötä. Valvontakameroiden tallenteilla on näin ollen suuri merkitys nykyisessä rikosprosessissa ja niillä on merkitystä esimerkiksi kadonneen henkilön jäljittämässä.

Ongelmana on tällä hetkellä se, ettei laki vaadi yrityksiä ilmoittamaan kameravalvontajärjestelmistään viranomaisille ja näin ollen valvontakameroista ei ole saatavilla kootusti esimerkiksi tietojärjestelmästä tietoa.

2 TOIMINNALLINEN OPINNÄYTETYÖ

2.1 Mikä on toiminnallinen opinnäytetyö

Toiminnallinen opinnäytetyö tavoittelee käytännön toiminnan ohjeistamista ja opastamista. Se voi olla alasta riippuen opas, ohjeistus tai opastus, jolla pyritään ohjeistamaan käytännön toimintaa. (Vilka 2004, 9). Kehittämistoimintaa voidaan pitää yläkäsitteenä kehittämissankkeelle, toiminnalliselle opinnäytetyölle, tutkimukselliselle kehittämistoiminnalle ja projektityölle. (Salonen 2013, 7.)

Toiminnallisen opinnäytetyön lopullisena tuloksena on jokin konkreettinen tuote, kirjallinen ohjeistus, tapahtuma tai tietopaketti. (Vilka 2004, 51). Kehittämistoiminnan ja tutkimuksen suhde on osin toisiinsa päällekkäinen ja kehittämistoiminnassa tutkimuksen tietoa pyritään soveltamaan käytäntöön ja tutkimuksessa haetaan uutta tietoa ja asioita. (Toikko & Rantanen 2009, 19.)

Projektiin osallistuvien eri toimijoiden sosiaalista vuorovaikutusta ja toimintaan liittyviin kehittämismenetelmiin liittyy usein oletukset kommunikoinnista ja kehittämistoiminnan toimijoiden rooleista. (Seppänen-Järvelä & Karjalainen 2009, 18.) Kehittämismenetelmät ovat risteämiskohta tutkimus ja kehittäminen kohtaavat ja tutkimus palvelee kehittämistoimintaa tutkimuksellisten menetelmien avulla. (Seppänen-Järvelä & Karjalainen 2009, 24.)

2.2 Opinnäytetyö kehittämistoiminnan avulla

Kari Salonen oppaassaan *Näkökulmia tutkimukselliseen ja toiminnalliseen opinnäytetyöhön* määrittelee kehittämistoiminnan yläkäsitteenä ”Kaikelle sellaiselle toiminnan kokonaisymmärtämiselle, työskentelylle ja kuvaukselle, jonka perusteella syntyy uusi asia.” (Salonen 2013, 7). Kehittämällä tähdätään muutokseen ja sillä tavoitellaan jotain parempaa tai tehokkaampaa toimintatapaa organisaatiossa. Kehittämistoiminta voi kohdistua yksittäisiin työntekijöihin ja työyhteisön tai organisaation rakenteisiin tai prosesseihin, jolla pyritään kehittämään työn laatua. (Toikko & Rantanen 2009, 16.) Tämä opinnäytetyö vastaa siis kehittämistoimintaa sen uutuusarvoa tavoittelevan kartoituksen takia, jonka pyrkimyksenä on rikostutinnan laadun parantaminen ja uuden työkalun luominen.

Kehittämishankkeeseen voi liittyä tutkimuksellisia elementtejä, mutta sitä ei tule sekoittaa tutkimustyöhön, sillä hankkeessa voidaan käyttää tutkimuksellisia osioita, mutta ei siten kuin se perinteisesti tutkimuksessa ymmärretään. (Salonen 2013, 9.) Kehittäminen nähdään usein konkreettisena toimintana, jolla pyritään saavuttamaan määritelty tavoite. Kehittämisellä voidaan pyrkiä toimintatavan tai toimintarakenteen kehittämiseen. (Toikko & Rantanen 2009, 14.)

Kehittämistoiminta pitää sisällään samoja tiedonhankintamenetelmiä kuin tutkimuksessa. Kvantitatiivista tietoa voidaan hakea kyselyllä kuten lomakkeella tai sähköpostilla. (Salonen 2013, 23.) Kehittämistoiminnassa käytetyt menetelmät ovat risteämiskohta, jossa tutkimus ja kehittäminen kohtaavat. (Seppänen-Järvelä & Karjalainen 2009, 24.) Toisin sanoen, tutkimuksesta vain lainataan käytössä olevia menetelmiä ja niitä käytetään soveltuvin osin kehittämishankkeen toteutuksessa. Perustason tutkimusmenetelmien käytöllä pyritään turvaamaan tiedon laatu käyttämällä valmiita tutkimuskäytäntöjä ja tulokset esitetään perustason tunnusluvuilla kuten prosentteina ja taulukoin (Vilka 2004, 57).

2.3 Kehittämisen mallit

Kehittämistoiminnalle on kehitelty erilaisia malleja. Tässä opinnäytetyössä esittelen kolme erilaista kehittämistoiminnan mallia. Klassisia työn kehittämisen ja päätöksenteon malleja ovat lineaarinen malli ja spiraalimalli. Lineaarinen malli kulkee nimensä mukaisesti kaavamaisesti opinnäytetyösuunnitelman mukaisesti, mutta siinä ei ehkä pystytä ottamaan huomioon tai ennakoimaan sellaisia tekijöitä, jotka voisivat muuttaa projektin etenemistä. (Salonen 2013, 12.) Lineaariset mallit perustuvat määriteltyyn ongelmaan, jonka perusteella kehittäminen on mahdollista suunnitella etukäteen mahdollisimman tarkasti. (Toikko & Rantanen 2009, 66.)

Spiraalimalli ottaa lineaarisesta mallista poiketen huomioon myös kehittämistoiminnan inhimilliset, kulttuuriset ja sosiaaliset piirteet. Mallissa keskitytäänkin kehittämistoiminnan uudelleensuuntaamiseen, arviointiin ja sisältöjen sekä toimenpiteiden tarkentamiseen työn edetessä. (Salonen 2013, 12.) Malli sisältää useita peräkkäin toteutettuja kehiä ja jokaisen kehän jälkeen arvioidaan kehittämistoiminnan tuloksia uudelleen. Arvioinnin tuloksena hankkeen perusteluja ja toteutusta täsmennetään tarvittaessa. Näin ollen kehittäminen on jat-

kuva prosessi. (Toikko & Rantanen 2009, 66.) Spiraalimallissa tunnustetaan, ihminen oppijana ja luovana toimijana, joka on elämänsä aikana kerännyt sosiaalisten, kulttuuristen ja elämänkulun aikana karttuneen hiljaisen tiedon. (Salonen 2013, 14.)

Lineaarisen ja spiraalimallin kritiikin pohjalta on kehitelty niin sanottu spagettimainen prosessi. Edeltävät mallit pyrkivät kuvaamaan yksinkertaistetusti kehittämisen prosessia, mutta todellisuus on monimutkaisempi. (Toikko & Rantanen 2009, 69.) Spagettimainen prosessi etenee reagoiden tilannekohtaisesti konkreettiseen toimintaan ja kehittämisprosessia määrittellen tilannekohtaisesti esimerkiksi ohjausryhmässä tai projektiryhmässä. Spagettimaisuus perustuu avoimeen ja vapaasti muotoutuvaan prosessiin, jossa prosessin ytimenä on dialogi, jolla korostetaan kriittisen vuorovaikutuksen merkitystä kehittämistoiminnassa. (Toikko & Rantanen 2009, 71–72.)

Tässä opinnäytetyössä käytettiin klassista spiraalimallia, sillä työn toteutustapa ei ollut täysin mahdollista suunnitella alusta loppuun ja toteutustapaa muutettiin työn edetessä. Produkti muotoutui eri kokeilujen, palautteen ja aikaisempien töiden avulla alkuperäisestä suunnitelmastaan. Kyselyyn osallistuvien vastausten perusteella kyselylomaketta piti muokata, jotta seuraavat vastaajat osaisivat antaa oikeita tietoja kamerajärjestelmiin liittyen. Spiraalimalli palveli tässä opinnäytetyössä muita malleja paremmin.

2.4 Opinnäytetyön tavoite ja toteutus

Tämän opinnäytetyön tavoite on selvittää valvontakameroiden sijainnit Lohjan keskusta-alueella. Selvittämällä valvontakameroiden sijainnit tietyllä alueella, voidaan helpottaa rikostutkijan työtä rikoksen selvittämisessä ja mahdollisen näytön hankkimisessa. Kun tieto on koottu yhteen paikkaan, tutkijan ei tarvitse käyttää sitä valvontakameroiden sijaintien selvittämiseen, eikä hänen tarvitse selvittää kenelle kameran hallinta kuuluu. Tässä opinnäytetyössä etsitään tähän ratkaisua kartoituksen avulla.

Tiedonhankintamenetelmänä on käytetty määrällistä tutkimusmenetelmää, jolla on pyritty selvittämään valvontakameroiden ensisijainen hallinnoiva taho tai henkilö, josta poliisi voi tarvittaessa pyytää valvontatallenteita rikoksen selvittämiseksi. Määrällistä tutkimusmenetelmän keinoja on hyvä käyttää silloin, kun opinnäytetyön tueksi tarvitaan tilastollisesti ilmoitettavaa numeraalista tietoa (Vilka 2004, 58). Toisena olennaisena tietona tutkijan työn kannalta on pyritty selvittämään kameroiden tallennusaikoja ja kameroiden toiminta-aikoja.

Kameran tallennusajalla ja kameran toiminta-ajalla on olennaisesti merkitystä näytön hankkimisen kannalta, kun tutkijalle jaetaan tutkintailmoitus ja hän alkaa selvittää mahdollisten tallenteiden saatavuutta.

Kyselyssä on pyritty myös helpottamaan tutkijan käsitystä kunkin kameran kuvausalaa liittämällä kartoitukseen myös kuvakaappaus kameran kuvaamasta näkymästä. Osa kyselyistä on toimitettu yritykselle fyysisesti viemällä se itse paikan päälle varsinkin sellaisissa tilanteissa, jossa ei ollut selvää sähköpostiosoitetta, johon kyselyä voisi osoittaa. Hyvänä toimintatapana koettiin soittamista ennen kyselyn lähettämistä, sillä se nosti vastausprosenttia huomattavasti.

Kysely lähetettiin yhteensä 84 eri yritykselle ja tutkimuksessa kartoitettiin 92 kohteen kamerrat. Joukossa oli mukana myös kiinteistöosakeyhtiöitä, joilla oli kameravalvontaa kiinteistön alueella. Yritykset valikoituivat Googlen karttahaun avulla, jolla on mahdollista tarkastella valikoidun alueen yrityksiä. Lisää yrityksiä valikoitui kenttävaiheessa, kun kameroiden kartoitusta varten jalkauduttiin Lohjan keskustaan. Yhteensä kameroita kartoitettiin noin 250 kappaletta.

Vastaajista 27:llä ei ollut järjestettyä kameravalvontaa ja näistä kaksi ilmoitti, että aikovat tulevaisuudessa hankkia valvontakameroita. Tämän lisäksi kaksi vastaajista ilmoitti, että heillä oli kamerrat, mutta ne eivät syystä tai toisesta toimineet. Ainoastaan yksi vastaajista ilmoitti, ettei aio luovuttaa mitään tietoa omista kameroistaan ja 12 vastaajista jätti kokonaan vastaamatta. Kyselyyn vastasi 86% yrityksistä.

3 KAMERAVALVONTA

3.1 Kameravalvonnan suunnittelu

Kameravalvonta on kasvanut viimeisen kymmenen vuoden aikana merkittävästi sen rooli rikoksien ennaltaehkäisyssä ja selvittämisessä on myös kasvanut. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 5.) Valvontatalenne on todisteena puolueeton, se ei vääristy toisten kertomuksista eikä se valehtele tai unohda. Valvontakamera näyttää tilanteen siten, miten se on valvontakamerasta tallentunut.

Ongelmia syntyy silloin, kun valvontakameran sijoittelussa ja valvonnan suunnittelussa ei ole onnistuttu tai tallenteen laatu ei vastaa odotuksia. Opinnäytetyössä esitellään kameravalvonnan suunnitteluun keskittyvää ohjeistusta ja miten kameravalvontaa on pyritty yhtenäistämään. Yksi käytössä olevista kameravalvonnan suunnittelun menetelmistä on niin sanottu K-menetelmä, joka tarkoittaa Finanssialan kameravalvonnan suunnitteluohjeen mukaan kuvainformaation yksityiskohtaisuuden käytännöllistä suunnittelu- ja tarkistusmenetelmää, kun valvonnan alueen kohteet ovat henkilöitä. (Finanssiala 2017, 3.)

Kameravalvonnan tavoitteena on saada yksityiskohtainen kuva kuvattavasta kohteesta ja kuvallista informaatiota voidaan tallentaa ja näin kohdetta on mahdollista valvoa tosiajallisesti. (Finanssiala 2017, 5.) Kameravalvonnan suunnitteluun on sovittu yhteinen vaatimus kuvattavan henkilön yksilöinnistä, tuntemisesta ja havaitsemisesta. K-menetelmä määrittää tuotettavan kuvan tarkkuuden henkilöitä kuvatessa ja perustuu kohteen prosentuaaliseen kokoon koko ruudun korkeudesta. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 30.)

Yksilöinnissä eli näköiskuvassa (K120) kohteen on oltava vähintään 120 % ruudun korkeudesta ja kohteen tuntemisessa (K50) kohteen on oltava vähintään 50% ruudun korkeudesta. Valvonnan kohteen havaitsemiseen (K10) vaaditaan 10 % ruudun korkeudesta ja vastaavasti yleiskuvan (K5) luomiseen kohteen on oltava 5% ruudun korkeudesta. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 30.)

Suunnittelussa on otettava huomioon, että mitkä kohteet on valvottava ja mitkä alueet on oltava K120- luokan mukaisia, josta henkilö voidaan tosiasiallisesti tunnistaa. Tällaisia alueita ovat esimerkiksi vastaanotot ja kulkureitit. Suunnitelmassa myös määritetään alueet,

jossa riittää pelkkä henkilön tai auton tunnistus. Tähän riittää K50-luokan näkymä ja esimerkiksi auton rekisterinumeron lukeminen vaatisi K120-luokan näkymää. (Finanssiala 2017, 10.)

Valvontakameroiden suunnitelmaa tarkastetaan testitaulun avulla, jolla voidaan tarkistaa järjestelmän suunnitelmanmukaisuus ja se on apuvälineenä myös kameroiden asennuksen aikana. Testitaulun käyttö helpottaa myös järjestelmän tarkistuksen dokumentointia, kun kameroiden tallenteesta otetuilla tulosteilla voidaan todistaa suunnitelmanmukaisuus ja laatu. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 31.) Suunnitelmaan lisätään myös tapahtumaennusteita ja tällaisella ennakkoinnilla varaudutaan tapahtumaennusteiden riskien toteutumiseen. Esimerkiksi murron sattuessa kamerat pitäisi olla sijoitettuna siten, että niistä voidaan seurata murron etenemistä loogisesti ja kuva olisi mahdollisimman usein tunnistuskelpoista poliisia varten. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 32)

Kameroiden sijoittelussa on otettava myös huomioon valaistus ja mahdollisten lisävalojen käyttö ja miten esimerkiksi auringon nousu- ja laskuajat vaikuttavat kameroiden toimintaan. Auringon heijastuminen näyteikkunasta tai muu valonlähde kameran lähellä voi olla ongelma, sillä kamera ei pysty käsittelemään suuria valoeroja kirkkaimman ja tummimman kohdan välillä. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 34.) Valon suuntaamisen nyrkkisääntönä on valon suuntaaminen kohtisuorassa tarkkailtaville pinnoille ja valon suuntaaminen 45 asteen kulmassa vaaka- ja pystypinnoille tulee sama valaistusvoimakkuus. (Finanssiala 2017, 13.)

Sijoittelussa haasteina ovat näkymäesteet ja katvealueet. Näkymäesteet voivat vaihdella ja esteen voi luoda talvella lumikasa, puu, pensas tai pysäköity ajoneuvo. Kaupoissa haasteina ovat mainoskyltit ja niiden sijoittelu kameroihin nähden, koska kattoon sijoitetut mainoskyltit saattavat peittää valvontakameran kuvausalaa. Katvealueille voidaan kaupoissa asettaa harmitonta tavaraa, jolloin näpistelijät eivät hyödy katvealueesta. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 35.)

3.2 Valvontakameroiden tyyppejä

3.2.1 Kupukamera

Kupukameroita on kahdenlaisia ja nimensä mukaisesti ne ovat muodoltaan kupumaisen mallisia. Kiinteä kupukamera on suojakoteloon asennettu kiinteä kamera, joka on ominaisuuksiltaan kuten kiinteät ulko- ja sisäkamerat. Kamera voidaan asentaa upottamalla se esimerkiksi välikattoon, jolloin se ei ole esineenä niin silmiinpistävä kuin kiinteä kamera. Kiinteää kupukameraa ei voida kääntää, mutta siinä on yleensä zoomaava objektiivi, joka ulkokäyttöisissä kameroissa pidetään lämpimänä sähkövastuksella. (Turva-alan yrittäjä ry 2009, 18.)

Toisena vaihtoehtona kiinteälle kupukameralle on kääntöpääkamera, joka mahdollistaa kupukameran kallistamisen, kääntämisen ja zoomaamisen. Kameratyyppi liikkuu kansainvälisillä markkinoilla nimellä PZT-kamera. Kääntöpääkamera kääntyy itsensä ympäri 360 astetta ja kamera soveltuukin laajan ulkoalueen valvontaan. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 18.) Kääntöpääkameralle on ominaista myös sen automaattinen skannaava kuvausasetus, jolloin kamera liikkuu edestakaisin laajan alueen läpi tai se voidaan asettaa vaihtamaan kymmenen sekunnin välein kuvaussuuntaansa. (Department of Homeland Security 2013, 11.)

3.2.2 Kiinteä kamera

Kiinteä kamera on paikallaan pysyvä samaa kuvaussuuntaa kuvaava valvontakamera. Kamera on halvempi kuin kupukamera, koska siinä ei ole huollettavia liikkuvia osia niin kuin kupukameroissa. Kiinteä kamera on asennettavissa useampiin kohteisiin kuten hyllykön sisään, aitoihin ja erillisiin tolppiin. (Department of Homeland Security 2013, 10.)

Kiinteän kameran objektiivi on yleensä vaihdettava objektiivi. Nykyään kameroissa on siirrytty zoomattavaan liukuobjektiivin, joka mahdollistaa polttovälin säätämisen. Ulkokameroissa kotelointi on tehty vesi- ja lämpötiiviillä koteloinnilla ja kotelon sisällä on sähköinen lämpövastus, joka pitää kameran komponentit sopivassa lämpötilassa. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 17.)

3.2.3 Analoginen- ja IP-kamera

Valvontakameroilla on myös erilaisia tiedonsiirtomenetelmiä, jolla videotallenne liikkuu lopullisesti tallentimelle ja yksi suurimpina valintaan vaikuttavina tekijöinä on kameran ja tal-

lentimen välinen etäisyys. (Department of Homeland Security 2013, 36.) Analoginen kamerajärjestelmä käyttää yleensä koaksiaalikaapelia tiedonsiirtoon ja kaapelin pituuden kasvaessa kuvan laatu saattaa heiketä. Tämä vaatii yleensä vahvistimia kaapeliin, jotta saavutetaan toivottu kuvan laatu. (Department of Homeland Security 2013, 37.)

Analoginen valvontakamera muuttaa sisällä olevan CCD (charged couple device) kuvakennolle tallentuneen valon sähköisenä signaalina kaapelia pitkin tallentimille siirrettäväksi tai tallennettavaksi. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 20.) Analogisen kameran yhtenä vahvuutena on sen kyberturvallisuus, koska koaksiaalikaapeli vaatii fyysisen tunkeutumisen, jotta kuvamateriaaliin päästäisiin ulkopuolelta käsiksi. (Department of Homeland Security 2013, 11.)

IP-kamera toisaalta käyttää CMOS-kennoa, jonka kuva koostuu pikseleistä. Kuvapikseleiden määrä kertoo kuvan tarkkuuden ja nykypäivänä voidaan puhua HD (High definition) -tason eli teräväpiirtotason kuvasta, kun pikseleiden määrä ylittää 720 pikseliä ja on enintään 1080 pikseliä. Erona analogiseen kameraan IP-kamera siirtää kuvan digitaalisena bittivirtana tietoverkkoa pitkin tallentimelle. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 20). Heikkoutena IP-kamerassa on sen CMOS-kennon suurempi valontarve ja tarkemman videolaadun vaatima suurempi kaistavaraus suuremman tiedostokoon siirtämiseen. Järjestelmä vaatii myös mikroprosessorin, keskusmuistin ja ohjelman tiedoston pakkaamista ja katselua varten. (Turva-alan yrittäjät ry 2009, 21.)

3.3 Kameravalvonnan hyödyt poliisitoiminnassa

David P. Farrington ja Brandon C. Welsh ovat tutkineet kameravalvonnan vaikutusta rikosten ennaltaehkäisyyn Ruotsin kansalliselle rikostentorjunta neuvostolle valmistellussa raportissa *Closed-Circuit Television Surveillance And Crime Prevention*. Raportin mukaan Kameravalvonta on yleisesti käytetty ja yhtä usein myös kiistanalainen tapa rikoksen ennaltaehkäisyssä ja teknologinen kehitys on vaikuttanut omalta osaltaan kameravalvonnan lisääntymiseen. Esimerkiksi Isossa-Britanniassa on yhteensä 4.2 miljoonaa valvontakameraa tai 14 kameraa asukasta kohti. (Farrington & Welsh 2007, 5–7.)

Tutkimuksessa käytettiin meta-analyyttistä tutkimusmenetelmää, jossa selvitettiin kameravalvonnan vaikutusta koe- ja kontrollialueisiin ennen ja jälkeen kameravalvonnan järjestämistä. (Farrington & Welsh 2007, 16.) Meta-analyysi on kirjallisuuskatsauksen muoto, joka

orientoituu metasynteesiksi tai metayhteenvedoksi. Metayhteenvedo on laadullisen menetelmän kvantitatiivisempi muoto, jossa laadullinen tutkimus tiivistetään kvantitatiivisin metodein. (Salminen 2011, 13.)

Tutkimuksen johtopäätöksissä todettiin, että kameravalvonnalla oli pieni, mutta merkittävä vaikutus rikollisuuteen. Suurin vaikutus huomattiin parkkihalleissa, joissa autovarkaudet vähenivät merkittävästi. Vaikutukset korreloivat merkittävästi myös kameroiden kuvaaman alueen peittävyuden kanssa ja onnistunut peittävyys saavutettiin eritoten parkkihalleissa. (Farrington & Welsh 2007, 46.)

Suurin vaikutus nähtiin Isossa-Britanniassa, kun verrattiin vaikutuksia Iso-Britannian ja muiden tutkimuksen kohteiden olevien maiden välillä. Tätä selittää luultavasti se, että Iso-Britanniassa puolet tutkimuksen kohteena olevista alueista käyttivät kameravalvonnan lisäksi muita turvallisuutta lisääviä tekijöitä kuten lisääntynyttä valaistusta, aitoja tai vartioita. Lisäksi johtopäätöksessä kiinnitettiin huomiota siihen, että muissa maissa valvontakameroiden sijoittelu ja niihin suhtautuminen ei ole niin vapaata kuin Isossa-Britanniassa. (Farrington & Welsh 2007, 47.)

Benjamin J. Goold on kirjassaan *CCTV and Policing: Public Area Surveillance And Police Practices in Britain* tutkinut valvontakameroiden vaikutusta poliisitoimintaan, rikosten selvittämiseen ja niiden ennaltaehkäisyyn. Valvontakamerat ovat lisänneet poliisin tiedonsaantia siinä missä se on aikaisemmin riippunut poliisien määrästä ja tiedonantajien halukkuudesta jakaa informaatiota poliisin kanssa. Kameravalvonnalla on potentiaali vapauttaa poliisistä niin kutsutusta informaatio riippuvuudesta. (Goold 2004, 3.)

Lisäksi kameravalvonta on lisännyt huolia siitä, että poliisi turvautuu enemmän autoritääriin ja kurinpidollisiin toimenpiteisiin kameravalvonnan lisääntyessä. Keskustelu kameravalvonnasta tuo kansalaisille mieleen orwellilaisen painajaisen totalitäärisestä seurannasta. Poliisin tiedonhankintakeinot ja varsinkin elektroninen seuranta synnyttää keskustelua, joka viittaa useasti George Orwellin kulttikirja 1984 esiintyvään Isoveljeen. (Goold 2004, 5.)

Kameravalvonnan lisääntymisen on uskottu tehostavan Britannian poliisin harjoittamalle ”beat policing” menetelmälle, jossa yleensä uransa alkutaipaleella oleva konstaapeli partioi kaduilla ihmisten keskuudessa. Kameravalvonnan toivottiin vapauttavan näitä resursseja asuntoalueille ja kaupungin ulkopuolisille ongelma-alueille, mutta viiden vuoden aikana tätä

ei koettu tapahtuvan, sillä konstaapelit kävelivät siitä huolimatta samoja reittejä, vaikka heillä oli suora yhteys valvontakameroiden operaattoriin koko ajan. (Goold 2004, 168-169.)

Resurssienhallintaan kameravalvonnalla huomattiin olevan vaikutus, sillä tutkimuksen haastattelujen perusteella poliisin vasteajat olivat pienentyneet ja tehtävälle asetettavien resurssien määrän arviointi helpottui kameravalvonnan ansiosta. Valvomosta nähtiin valvontakameroista esimerkiksi käynnistyvä tilanne ja yhdessä poliisin kanssa pystyttiin määrittelemään tehtävälle lähtevien partioiden määrä. Lisäksi valvontakameroilla pystyttiin lisäämään työturvallisuutta, koska tilanne nähtiin etukäteen kameroista. (Goold 2004, 172.)

Kuulusteluihin ja esitutkintaan kameravalvonnalla oli myös vaikutus. Valvontatallenne on yhä useammin keskeisenä todisteena rikosasiassa. Iso-Britanniassa poliisin ei tarvitse kuulusteluissa antaa epäillyn tietoon mitään todisteista ja taktisesti valvontatallenteesta on tullut etu (Goold 192-193). Epäillyt myös myönsivät rikoksensa useammin, kun kuulivat poliisilla olevan todisteenaan valvontakameran tallenne. Tämä teki esitutkinnasta nopeampaa ja helpompaa. (Goold 2004, 193.)

Tallenne toimi myös myöhemmässä oikeuskäsittelyssä tuomioita mahdollisesti nostavana todisteena. Tallenne pyrittiin lähtökohtaisesti tuomaan oikeuden käsittelyyn nähtäväksi varsinkin niissä tapauksissa, jossa riskiksi katsottiin, että tuomari antaa lievemmän tuomion. Videotallenteen näkeminen käsittelyssä johti yleensä kovempaan tuomioon. (Goold 2004, 194.)

Rikostiedustelussa on aikaisemmin turvauduttu partiointiin, peitetehtäviin, tiedonantajiin ja vihjetietoihin kansalaisilta. Rikostiedustelun analyysistä kehitetään poliisin strategioita niin valtakunnallisella kuin paikallisella tasolla ja resursseja pyritään mitoittamaan strategian mukaisesti. Kameravalvonnalla poliisi sai valvontakameroista työkalun, jolla voitiin kerätä suuri määrä erilaista tietoa aina liikennemääristä ja väärästä parkkeerauksesta aina huume-kauppioiden ja näpistelijöiden liikkeisiin. (Goold 2004, 196.)

4 EUROOPAN YLEINEN TIETOSUOJA - GDPR

4.1 Mikä on GDPR?

GDPR eli Euroopan yleinen tietosuoja-asetus on Euroopan parlamentin ja neuvoston asettama jokaista EU-maata velvoittava tietosuoja-asetus. GDPR tulee sanoista General Data Protection Regulation. (Tietosuojavaltuutetun toimisto.) Tästä eteenpäin Euroopan yleiseen tietosuoja-asetukseen viitataan tässä työssä nimellä GDPR. GDPR:n tarkoitus on edistää henkilötietosuoja ja antaa kansalaiselle enemmän keinoja säädellä tietojensa käsittelyä. GDPR on otettu jokaisessa EU-maassa käyttöön 25.5.2018 ja Suomessa se syrjäyttää aikaisemman direktiivin pohjalta säädetyn henkilötietolain. (HE 9/2018.)

Lisäksi asetus antaa kansallisen liikkumavaran säädellä ja täsmentää yleisen tietosuoja-asetuksen sisältöä. Hallituksen esityksessä HE 9/2018 säädettävästä tietosuojalain kerrotaan, että tietosuojalaki täsmentäisi Euroopan yleistä tietosuoja-asetusta ja tietosuojalain tulisi henkilötietojen käsittelyyn sovellettava yleislaki. (HE 9/2018.)

Asetus kumoaa vuonna 1999 asetetun henkilötietodirektiivin 95/46/EY, jonka pohjalta säädettiin Suomen henkilötietolaki. Uutena yleislakina säädetään siis tietosuojalaki ja sillä kumotaan henkilötietolaki ja tietosuojalautakunnasta ja tietosuojavaltuutetusta annettu laki.

Kameravalvonnan osalta GDPR lisää kameravalvonnasta vastaavan tahon velvollisuuksia. GDPR:än yksi suurimmista muutoksista oli sen henkilötietojen määrittäminen uudelleen ja uudessa asetuksessa lähdetään siitä, että myös kuva ja ääni ovat henkilötietoja, jos yksityishenkilö on niistä tunnistettavissa. Näin ollen kameravalvonnan harjoittajaa pidetään rekisterinpitäjänä siksi, että tämä käsittelee henkilötietoja. Harjoittaja on rekisterinpitäjä riippumatta siitä, kuinka kauan tallenteita säilytetään. (Tietosuojavaltuutetun toimisto.)

GDPR:ssä on listattu kuusi perustetta, joilla henkilötietoja on mahdollista käsitellä. Näitä ovat rekisteröidyn suostumus, sopimus, rekisterinpitäjän lakisääteinen velvoite, elintärkeiden etujen suojaaminen, yleistä etua koskeva tehtävä tai julkinen valta ja rekisterinpitäjän tai kolmannen osapuolen oikeutettu etu. (Tietosuojavaltuutetun toimisto.)

Kameravalvonnan järjestämisestä ei ole yleistä ohjetta ja jokainen tapaus tulee arvioida erikseen. Taloyhtiössä tämä voisi olla rekisterinpitäjän oikeutettu etu, kun katsotaan sen olevan tarpeellista taloyhtiön omaisuuden valvomiseksi ja omaisuuden valvomisella pyritään toteuttamaan taloyhtiössä asuvien asukkaiden oikeutettuja etuja. (Howden Finland.)

4.2 Tietosuojalaki

Tietosuojalaki on tullut voimaan 1. päivä tammikuuta 2019. Tietosuojalaki (5.12.2018/1050) on tästä eteenpäin yleislaki, joka täsmentää GDPR:ää ja ohjaa sen kansallista soveltamista (Tietosuojalaki 1:1 §) Lähtökohtaisesti tietosuojalaki suppeni sisällöltään henkilötietolakiin verrattuna. Tämä johtuu siitä, että lailla pyritään täydentämään GDPR:tä Tietosuojalakia tulee jatkossa soveltaa rinnakkain yhdessä GDPR säädöksen kanssa (Oikeusministeriö 2018.)

Henkilötietolaki ja laki tietosuojavaltuutetusta poistui uuden asetuksen myötä niin kuin yllä on todettu. Tietosuojavaltuutettu on kuitenkin edelleen olemassa uudessa tietosuojalaissa ja GDPR osoittaaakin tietosuojavaltuutetun kansalliseksi valvontaviranomaiseksi oikeusministeriön yhteydessä. (tietosuojalaki 3:8§.) Apulaistietosuojavaltuutetun tehtävistä määrätään tietosuojavaltuutetun toimiston työjärjestyksestä, mutta apulaistietosuojavaltuutetun toimivalta on sama kuin tietosuojavaltuutetulla työtehtäviensä hoitamiseksi. (tietosuojalaki 3:16§)

Kameravalvonnan harjoittaja muuttuu rekisterinpitäjäksi siinä vaiheessa, kun henkilötiedot tallennetaan johonkin alustalle. Näin ollen kamera, joka kuvaa reaaliaikaista kuvaa, mutta ei tallenna sitä mihinkään ei ole tietosuojalain alaista henkilötietojen käsittelyä. Tallenteet, joista henkilö on tunnistettavissa sisältävät henkilötietoa. Tietosuojalakia ei sovelleta myöskään silloin, kun yksityishenkilö asentaa valvontakamerat omalle pihalle tai asuntoonsa. Tulee kuitenkin huomata, että asukas voi syyllistyä rikoslain 24 luvun 6 § tarkoittamaan sala-katseluun, mikäli hän ei ilmoita kameravalvonnasta samassa kotirauhan suojaamassa paikassa oleskelevalle henkilölle. (Howden Finland.)

4.3 Poliisilaki

Kameravalvonnan osalta poliisilain keskeisimmät pykälät löytyvät neljännessä luvusta. Poliisilain 4. luvun 1§ (22.7.2011/872) käsittelee poliisin tekemää teknistä valvontaa ja sen edellytyksiä. Tekninen valvonta tarkoittaa jatkuvaa tai toistuvaa ajoneuvoihin, ajoneuvojen

kuljettajiin, jalankulkijoihin, tai yleisöön kohdistuvaa teknisellä laitteella tapahtuvaa katse-
lua tai kuuntelua sekä äänen tai kuvan automaattista tallentamista. (PoL4:1§.)

Poliisi saa ennalta ilmoitettuaan suorittaa julkisella alueella teknistä valvontaa yleisen jär-
jestyksen ja turvallisuuden ylläpitämiseksi, rikosten ennalta estämiseksi, rikoksesta epäil-
lyn tunnistamiseksi sekä erityisen valvontakohteen vartioimiseksi. Ilmoituksessa tulee yk-
silöidä valvonta-alue, mutta kameroiden tai muiden teknisten laitteiden sijainteja ei tarvitse
kertoa. (Rantaeskola 2014, 131–132.)

Valvonta tarkkailusta poiketen kohdistuu ennalta määrittelemättömään henkilöpiiriin. Val-
vonnassa tilapäisestä tai hetkellisestä valvonnasta ei tarvitse tehdä erillistä ilmoitusta tekni-
sestä valvonnasta (Rantaeskola 2014, 131–132.)

Poliisilain 4. luvun 3§:n 1. momentti käsittelee poliisin oikeutta saada yksityiseltä yhtei-
söltä tai henkilöltä tietoja rikoksen selvittämiseksi tai rikoksen estämiseksi yhteisön jä-
sentä, tilintarkastajaa, toimitusjohtajaa, hallituksen jäsentä tai työntekijää velvoittavan yri-
tys- pankki, tai vakuutuslainsuuden estämättä. Poliisilla on sama oikeus saada 6 luvussa
tarkoitettussa poliisitutkinnassa tarvittavia tietoja, jos tärkeä yleinen tai yksityinen etu sitä
vaatii. (PoL 4:3.) Toimivalta pyynnön esittämiseen tulee päällystään kuuluvalta poliisi-
mieheltä (Helminen ym. 2012, 432).

Poliisin oikeus tiedonsaantiin on poliisilaissa määritelty yleisluontoisesti ja on katsottu pe-
rustelluksi, että poliisi keskeisenä turvallisuusviranomaisena omaa laajasti määritellyn oi-
keuden tietojen saamiseen. (Helminen ym. 2012, 431.) Oikeus saada poliisilain 4 luvun
3§:n 1 momentin tarkoittamia yritys-, vakuutus-, tai pankkisalaisuutta koskevia tietoja
edellyttää, että niitä tarvitaan rikoksen estämiseen tai rikoksen selvittämiseen (Rantaeskola
2014, 137.)

Samaisen pykälän 2. momentissa säädetään poliisin oikeudesta saada tiettyjä yhteystietoja
ja sähköiseen viestintään liittyviä tietoja ja yksittäistapauksissa poliisilla on oikeus pyyn-
nöstä saada teleyritykseltä tai yhteisötilaajalta yhteystiedot teleosoitteesta, jota ei mainita
julkisessa luettelossa taikka teleosoitteen tai telepäänteen yksilöivät tiedot. (Helminen ym.
2012, 435.) Edellytyksenä tietojen saamiselle on, että tiedot ovat tarpeen poliisille kuulu-
van yksittäisen tehtävän suorittamiseksi (Rantaeskola 2014, 138).

Tällä tarkoitetaan kaikentyyppisiä poliisille lain mukaan kuuluvia tehtäviä ja toisin kuin muissa tiedonsaantia koskevissa tapauksissa, pyynnön voi esittää muukin kuin päällystään kuuluva poliisimies. Tietojen hankkiminen tapahtuu avoimesti yritykselle tai yhteisölle osoitetun pyynnön pohjalta. (Helminen ym. 2012, 435.)

5 PRODUKTIN KEHITYSPROSESSI

5.1 Ideointi

Produktin ideana oli tuottaa karttapohjalle kaikki Lohjan keskusta-alueen valvontakamerat siten, että niiden kuvaussuunta ja valvontakameran tyyppi selviäisivät yksinkertaisella tavalla käyttäjälle. Produktille kaksi tärkeintä elementtiä olivat kameran sijainti ja kuka kameraa hallitsee. Lähtökohta koko produktille oli helpottaa tutkijan työtä esimerkiksi kadonneen henkilön liikkeiden selvittämiseksi tai muun rikoksen selvittämiseksi. Kamera on ja tulee aina olemaan objektiivisin todiste ja todistaja rikokselle, sillä se ei unohda eikä vääristä.

Kartoitukselle mietittiin erilaisia toteutustapoja. Karttapohjan toteutusta mietittiin sähköisen ja fyysisen kartan välillä ja lopulta päädyttiin siihen, että fyysinen paperinen kartta olisi epäkäytännöllinen. Produkti päätettiin toteuttaa sähköisessä muodossa. Ainoa ratkaistava asia oli tapa, jolla kartta toteutettaisiin.

Sähköisenä tiedostona kartta palvelisi etenkin tutkijoita, joilla pääsääntöisesti on pääsy tietokoneelle ja tutkijoille tietokone on ensisijainen työväline. Erilaisia toteutustapoja mietittiin, jossa otettiin huomioon jokaisen rikostutkijan oletuksena asennetut ohjelmat tietokoneelle. Yksi toteutustavoista olisi voinut olla karttapohja poliisin kenttäjärjestelmässä, josta olisi yhtä lailla selvinnyt kameran sijainti, kuvaussuunta ja kameran hallitsijan yhteystiedot.

Poliisin kenttäjärjestelmä ei kuitenkaan sovellu näin laajan kartoituksen tekemiseen ja useamman merkkipisteen asettaminen saattaisi tehdä piirtotasosta raskaan, joka vaikeuttaisi käyttöä. Vaikka partiolle kameroiden sijainnit saattaisivat tuottaa jotakin hyötyä, niin ensisijainen kohde oli kuitenkin rikostutkija, sillä vastuu rikosten lopullisesta selvittämisestä on rikostutkinnalla. Rikostutkijalla ei ole poliisin kenttäjärjestelmää oletuksena asennettuna työpisteellään.

Päädyin lopulta PDF-formaattiin, sillä tämä tiedostoformaatti antaa melko laajan mahdollisuuden erilaisiin toimintoihin kuten erilaisten linkkien käyttämiseen. Lisäksi PDF-formaattia lukeva ohjelmisto löytyy oletuksena jokaisesta poliisin työkoneesta eli turvallisuusverkossa toimivasta tietokoneesta ja vastaavanlainen ilmaisohjelma oli helposti löydettävissä internetistä.

5.2 Suunnittelu

Lähtökohtaisesti suunniteltiin, että PDF-tiedoston karttapohjat ja kameran hallitsijoiden tiedot olisivat kukin omilla sivuillaan. Karttapohjien linkittäminen alikansioihin sijoitettaviin tiedostoihin oli aluksi yksi vaihtoehto. Tämä vaatisi kuitenkin sen, että karttapohjat ja muut tiedostot pitäisi ”rakentaa” yhteen tallennusalustaan kuten projektikansioon, jonka jälkeen sitä ei voisi siirtää. Siirtäminen käytännössä vaatisi kaikkien tiedostojen linkityksen uudelleen.

Suunnittelussa päädyttiin aluksi yrittämään tiedostojen upottamista yhteen PDF-tiedostoon. PDF alusta ei kuitenkaan kyennyt siihen vaan upotetun liitetiedoston käyttäminen oli rajoitettua, jonka takia alustava suunnitelmani ei toiminut. Juuso Suomento ja Richard Palkén kuitenkin päätyivät omassa vuonna 2017 julkaistussa opinnäytetyössään siihen, että PowerPoint olisi paras alusta vastaavan kartoituksen tekoon. Hekin olivat päätyneet PDF-tiedostoon, sen suojatun muodon vuoksi ja PowerPoint olisi helposti muunnettavissa PDF-tiedostoksi. (Suomento & Palkén 2017, sivu 34).

Kenttätyönä tarkoituksena oli kerätä Lohjan keskusta-alueen valvontakameroiden sijainnit. Aluksi arvioitiin, että kyselyssä pyydetäisiin yrityksiä itse kertomaan kameroidensa sijainnit. Lopputuloksena päädyttiin kuitenkin siihen, että tämä aiheuttaisi yksittäiselle yritykselle liian paljon vaivaa ja olisi parempi, että käyn tarkistamassa kameroiden sijainnit itse.

Vaihtoehtona oli, että samalla voitaisiin kuvata kameralla jokaisen kameran tarkemman sijainnin ja liittää kuvan lopulliseen karttaan, mutta tämä olisi herättänyt turhan paljon epätoivottua huomiota ja herättänyt turhaa huolta ihmisissä. Valvontakameroita valokuvaava henkilö herättää epäilyksiä omasta tarkoituspästä.

5.3 Toteutus

Produkti toteutettiin Lohjan poliisiasemalle tukemaan päivittäistä rikostutkintaa. Tietoja kerättiin yrityksiltä sähköpostitse, johon oli liitetty kyselylomake. Ennen kyselyn aloittamista

poliisiaseman päällystön kanssa käytiin läpi, mitä kaikkia seuraamuksia sähköpostitse lähetetystä kyselystä voisi olla. Päällystön huolena oli se, että kyselystä aiheutuu valtava määrä palautetta ja kyselyjä poliisilaitokselle, joka kuormittaisi muita työntekijöitä.

Tähän ratkaisuksi harkittiin virallisen tiedotteen tekemistä, joka käytännössä toisi julki koko kyselyn ja kartoituksen tekemisen. Tiedotteeseen kuitenkin liittyi riski, että joku saattaisi alkamaan kyselemään kartoituksen varjolla valvontakameroista ja käyttää tietoja omiin tarkoituksiinsa. Kysely päätettiin suorittaa kaikessa hiljaisuudessa poliisi.fi loppuisesta sähköpostiosoitteesta ja soittamalla tarvittaessa viranomaisnumerosta tai tekijän omasta numerosta.

Lomakkeessa pyydettiin tietoja yrityksen valvontakamerajärjestelmistä ja kyselyn päätavoitteena oli saada valvontajärjestelmää hallinnoivan henkilön tai turvapalvelun yhteystiedot, josta voisi saada kysyttäessä tallenteet tietystä kamerasta. Lomakkeessa annettiin myös mahdollisuus osoittaa omien valvontakameroiden sijainnit, mutta tämä ei vastauksissa tuottanut toivottua tulosta.

Toinen tavoite oli myös saada tietoon yrityksen valvontakameroiden tallennusajat. Tallennusaika tarkoittaa aikaa, jolloin valvontakamera kuvaa tallennetta kovalevyille siihen saakka, kunnes se aloittaa tallentamaan uutta tallennetta vanhan päälle. Tämä on tärkeää varsinkin silloin, kun tutkintailmoitus tulee tutkijan pöydälle pari viikkoa myöhemmin. Usein esikäsittely-yksiköt tekevät tarvittavat kyselyt valvontatallenteista, mutta kaikilla poliisilaitoksilla ei ole vastaavaa järjestelyä. Tutkijan tulee siis mahdollisimman pian kysyä valvontatallenteita tutkintailmoituksen saavuttua, mikäli niitä ei ole esikäsittely-yksikön kautta hoidettu.

Tallennusajan lisäksi kyselyssä pyydettiin ottamaan kantaa, tallentaako kamera koko ajan vuorokauden ympäri vai tallentaako kamera pelkästään tiettyin aikaväleihin. Osa kameroista aktivoituu liikkeestä, jolla saadaan tallennusaikaa pidennettyä, kun kamera ei tallenna esimerkiksi tyhjää katua yön hiljaisimpina tunteita. Osa kameroista sen sijaan aktivoituvat kuvaamaan esimerkiksi silloin, kun aktiivinen vartiointi poistuu alueelta eli tiettyyn kellonaikaan.

Produktin yksinkertaisin, mutta varmastikin työläin vaihe oli valvontakameroiden sijaintien etsiminen. Käytännössä toteutettiin tämän kävelemällä Lohjan keskusta-alueella jakaen sen pienempiin osiin. Karttaan merkittiin valvontakameroiden sijainteja ja mahdollisia yrityksiä,

jotka hallitsivat kyseisiä kameroita. Karttaan tehtiin merkintä kamerasta ja sen kuvaussuunnasta ja Dome-tyyppisestä kamerasta tehtiin erilainen merkintä, sillä tällaisen kameran kuvaussuuntaa on mahdollista vaihtaa.

Ongelmana oli Lohjan kaupungin hajanaisuus ja keskusta-alue on itsessään selkeä, mutta jää alueena kovin pieneksi. Lohja koostuu monista pienistä tiheään asutuista alueista kuten Ojamo, Routio, Muijala ja Keskilohja, joka teki kartoituksen järjestelmällisestä tekemisestä vaikeaa.

Kartoitus ratkaistiin lopulta siten, että sitä päivitetään PowerPoint-ohjelmistolla, koska se voidaan sillä tavalla tehdä yksinkertaisimmin. Kartoitus tämän jälkeen tallennettiin PDF-muotoon, joka estää linkitysten ja diajärjestyksen muuttamisen käytössä. Tämä estää sen, että joku käyttäjistä korjailee kartoitusta oma-aloitteisesti.

Jokainen kameran tietosivu asetettiin omalle dialle, johon voitiin tehdä linkitys karttaku-
van painikkeen ja tietosivun välillä. Jokaisella tietosivulla on tarkentava kuva rakennuksesta ja kameroiden sijoittelusta. Käytön helpottamiseksi jokaiselle sivulle lisättiin ”takaisin”-painike, jolla pääsi tarvittaessa palaamaan karttasivulle, josta oli alun perin linkkiä painanut. Lisäksi kartoitukseen lisättiin kuvia yksittäisen kameran kuvausnäkömystä, joka helpotti tutkijan arviota kyseisen kameran näyttöarvosta jo ennen tallenteen pyytämistä.

5.4 Pilottihanke

Lohjan kaupungin valvontakameroita selvitellessä saatiin järjestettyä tapaaminen Lohjan kaupungin palveluntuotantojohtajan Pasi Perämäen ja tiedonhallintajohtajan Mikael Puusan kanssa. Tapaamisessa tuli puheeksi kaupungin mittavan valvontakameraverkon lisäksi myös poliisin mahdollisuus päästä käyttämään tätä verkkoa ja tapaamisen pohjalta aloitettiin selvitys mahdollisesta kokeilusta.

Pilottihankkeessa Lohjan poliisille annettaisiin käyttöoikeudet kaupungin kameroihin ja tarkoituksena olisi selvittää, mitä hyötyjä poliisille olisi suorasta hallinnasta kaupungin valvontakameroihin. Tapaamisessa mietittiin alustavasti, mitä ongelmia ja hyötyjä hankkeessa saataisi olla. Hyödyllisiä ominaisuuksia kameroissa oli huomattavasti. Varsinkin kameroiden tilastointitoiminto, jolla tietyllä alueella kamera tunnistaa kuinka monta ihmistä alueella on liikkunut tietyn ajanjakson aikana. Kamerat pystyvät myös tunnistamaan rekisterinumeroita

ja listaamaan niitä. Näistä toiminnoista on etua varsinkin rikostiedustelussa ja ennalta estävässä toiminnassa.

Kamerat pystyvät myös tunnistamaan vesivahingot ja tulipalot. Yhtenä hyvänä toimintona oli kamerajärjestelmän kommunikointi hälytysjärjestelmien kanssa. Käytännössä järjestelmä voidaan asettaa lähettämään tekstiviestin huoltomiehen, vartijan tai palolaitoksen puhelimeen mahdollisesti vahingosta.

Ongelmana oli se, ettei Lohjan kaupungin Mirasys Carbon- järjestelmää saataisi turvallisuusverkkoon integroitua sen vaatiman byrokratian takia. Ohjelmiston asentaminen turvallisuusverkkoon olisi vaatinut Poliisihallituksen luvan, eikä sitä pidetty tässä kohtaa realistisena vaihtoehtona. Kokeilu voitaisiin kuitenkin toteuttaa ilmankin.

Tapaamisessa päädyttiin siihen, että helpoin tapa kokeilulle olisi se, että kaupunki voisi järjestää kaksi kannettavaa tietokonetta Lohjan poliisiasemalle, josta tutkija ja mahdollisesti kenttäjohtaja tai Lohjan poliisiaseman putkan vartija saisi sen käyttöönsä. Käyttöoikeudet voitaisiin käytännössä lisätä jokaiselle tutkijalle käytön varmistamiseksi. Kokeilu on nyt edennyt Länsi-Uudenmaan poliisilaitoksen työryhmän käsittelyyn ja mahdollisen pilottokokeilun tulokset jäävät nähtäväksi.

Kokeilun onnistuessa käytäntö voitaisiin vakiinnuttaa ja onnistunut kokeilu kannustaisi muita kuntia vastaavaan järjestelyyn ja yhteistyöhön poliisin kanssa. Hankkeeseen liittyy monia rajavetoja ja selvitettäviä asioita lainsäädännöllisesti. Yksi näistä oli esimerkiksi se, että voidaanko murtohälytyksiä viestittää suoraan esimerkiksi partion puhelimeen, koska tässä tilanteessa poliisi astuisi yksityisen vartiointiliikkeen tontille ja asettaisi poliisin palvelut eriarvoiseen asemaan suhteessa muihin kansalaisiin.

6 PRODUKTIN ARVIOINTI

Produkti toteutettiin PowerPoint-ohjelmistolla, niin kuin aikaisemmin Turun keskustasta tehdyssä Suomennon ja Palkénin vastaavassa kartoituksessa oli lopulta päädytty tekemään. Heidän opinnäytetyönsä tulokset auttoivat tässä opinnäytetyössä valtavasti. Tämä opinnäytetyö on jatkokehityksenä heidän alkuperäiselle suunnitelmallensa ja toteutukselle ja heidän opinnäytetyönsä tulokset toimivat pohjana tämän opinnäytetyön tuotoksen eli produktin toteutukselle.

Tämän toiminnallisen opinnäytetyön produkti on yksinkertaisesti toteutettu vastaamaan niitä rikostutkijan työvälineitä, joita hänellä automaattisesti on ilman minkään sovelluksen tai muun ohjelmiston asentamista omalle työkoneelleen. Tästä syystä produkti on työstetty mahdollisimman yksinkertaiseen muotoon, jotta esimerkiksi Adobe Acrobat Reader- ohjelmiston eri ohjelmistoversiot eivät estä kartoituksen käyttämistä. Toisin sanoen linkkien painikkeissa ei ole käytetty kaikkia Powerpoint-sovelluksen uusimpia tyylejä ja ehostustoimintoja, koska ne eivät välttämättä ole yhteensopivia vanhempien Adobe Acrobat Reader ohjelmistojen kanssa.

Produktissa onnistuttiin hyvin rajatun ohjelmistovalikoiman ja toimintojen määrästä huolimatta. Sisällöllisesti se ei tullut täysin valmiiksi, mutta siihen on silti kerätty yhteystietoja, joiden avulla asiaa voi lähteä selvittämään ilman, että tutkija joutuu käyttämään ensin yhteystietojen ja kamerasta todennäköisesti vastuussa olevan tahon selvittämiseen.

Produktin vaillinaisuuden syynä oli kyselyyn vastaamatta jättäminen ja tutkimukseen käytetyn ajan loppuminen kesken. Produkti on kuitenkin täysin muokattavissa ja päivitettävissä Powerpoint-ohjelmiston avulla, mutta vaatii jonkun, joka sitä pääsääntöisesti päivittää. Näillä näkymin kartoituksen päivittäminen näyttäisi jäävän tämän opinnäytetyön tekijälle, mutta pienellä perehdyttämällä kuka tahansa pystyy kartoitusta päivittämään itsenäisesti.

7 POHDINTA

Kameravalvonnan lisääntyminen on tuonut poliisille uudenlaisen työkalun rikosten selvittämiseen ja rikostiedusteluun. Lisäksi kameran tuottama tallenne ei ajan myötä vääristy tai unohda sen sisältöä. Tämä tekee valvontakamerasta täydellisen todistajan ja sen todistusarvo oikeusprosessissa on kiistaton, kunhan valvontakamera on tuottanut selkeän kuvan.

Valvontakameroilla on kuitenkin pimeämpikin puoli ja niitä voidaan käyttää myös ihmisoi-keudellisesta näkökulmasta tarkasteltuna väärin. Kiina on esimerkki valtiosta, joka on alka-
nut suuntautumaan totalitääriseen valvonnan suuntaan ja on varsinkin länsimaille varoitta-
vana esimerkkinä valvontakameran tuoman valvonnan haitoista.

Niin kauan kuitenkin, kun valtion lait ovat tasapainossa kansalaisten oikeuksien, valtion turvallisuuden ja yleisen järjestyksen turvaamisen kanssa, ei vastaavaa järjestelmää pitäisi syntyä kuin Kiinassa.

Kartoituksen tavoite saavutettiin onnistuneesti. Tavoite oli selvittää Lohjan keskusta-alueen valvontakameroiden sijainnit ja niitä hallinnoivien henkilöiden yhteystiedot sekä kameroi-
den toiminta-ajat ja kuvausajat. Kaikkien keskusta-alueen olemassa olevien kameroiden kar-
toituksesta ei ole täyttä varmuutta, sillä kartoitusta on tehty iltaisin hämärän aikaan ja val-
vontakamerat pyritään usein sijoittamaan sellaiseen paikkaan, joka ei herätä huomiota.

Opinnäytetyö aloitettiin kuitenkin liian myöhään ja tutkittava alue saattoi paisua liian laa-
jaksi ottaen huomioon, että kartoitusta tehtiin yksin. Opinnäytetyön aktiivinen tekeminen
aloitettiin marraskuussa 2018, jolloin kyselyjä alettiin lähettämään yrityksille ja valvontaka-
meroiden sijainteja kartoittamaan. Kartoitus jäi osaltaan vaillinaiseksi, koska osa vastaajista
eivät välttämättä vastanneet tarpeeksi tarkasti tai eivät vastanneet ollenkaan. Kartoituksessa
tällaiset kohteet pyrittiin selvittämään mahdollisimman pitkälle, jotta tutkijan ei tarvitse
aloittaa kokonaan alusta.

Opinnäytetyö ei jakautunut selkeisiin vaiheisiin vaan eteni kenttätyön ja selvitystyön
kanssa samanaikaisesti, joka toisaalta helpotti kokonaiskuvan hahmottamista. Työ eteni
loppujen loppuksi kappaleessa 2.3 esitellyn klassisen spiraalimallin mukaisesti ja kartoituk-
sen toteutustapa tarkentui ja muokkaantui kartoituksen edetessä.

Selvitystyössä aluksi lähetettävän kyselyn muotoon ja yhteystietoihin olisi pitänyt kiinnittää enemmän huomiota, sillä pelkkä poliisi.fi- loppuinen sähköpostiosoite ei takaa täyttä luotettavuutta kartoituksen tarkoitukselta. Tämä vaikutti todennäköisesti suoraan vastausmääriin ja vastausten työlääseen keräämiseen.

Sähköpostikysely osoittautui tässä työssä varsin hankalaksi. Toinen tapa olisi ollut viedä kysely paperisessa muodossa paikan päälle, mutta olisi vaatinut enemmän aikaa ja kartoitusta olisi pitänyt tehdä päivisin. Näin kyselyä olisi voitu selittää paikan päällä paremmin ja vastaajalle olisi mahdollisesti jäänyt luotettava kuva kartoituksesta. Tutkimusmenetelmä on kuitenkin ollut oikea, sillä ison tietomäärän keräämistä millään muulla tavoin ei ole ainakaan yhtään hyödyllisempää.

Kyselyä muutettiin siten, että siihen lisättiin päällystön yhteystiedot ja ohjeet Länsi-Uudenmaan poliisilaitoksen vaihteen kautta soittamiseen. Lisäksi kyselyssä pyydettiin suoraan kuvakaappausta kameran kuvaamasta näkymästä, joka toi lisäarvoa kartoitukselle. Kuvia ei pyydetty pieniltä yrityksiltä ja toimijoilta enää jälkikäteen, koska tämä olisi aiheuttanut turhaa lisävaivaa. Kuvat pyydettiin kuitenkin isommilta yrityksiltä jälkikäteen. Kyselyssä ei annettu yritykselle määräaikaa, johon mennessä kyselyyn olisi pitänyt vastata. Tämä vaikutti omalta osaltaan siihen, että aika loppui kesken.

Kenttätyön tekeminen vaikeutui työharjoittelun loputtua ja Poliisiammattikorkeakouluun palaamisen jälkeen, koska etäisyys kasvoi niin suureksi. Loput kameroista kartoitettiin 2.2.2019, jolloin Lohjalle jalkauduttiin seitsemäksi tunniksi pelkästään selvittämään kameroiden sijainteja. Vastaavanlainen pidemmän ajanjakson jalkautuminen olisi pitänyt tehdä jo aikaisemmin, sillä kenttätyössä huomattiin selviävän kameroita hallinnoivien yhteystietoja osaksi paremmin kuin internetin kautta.

7.1 Eettisyys ja luotettavuus

Tutkimuksen eettisyys osoittautui kenttätyössä siten, että valvontakameroiden kartoittamisessa pyrittiin ottamaan ympärillä olevien kaupunkilaisten turvallisuudentunne ja yksityisyys huomioon. Tämän takia kerrostalojen sisäpihoja ei ole kartoitettu, eikä valvontakame-

roita ole kuvattu paikan päällä esimerkiksi digikameralla. Kerrostalojen sisäpihat ovat lähtökohtaisesti kotirauhan suojaamaa aluetta ja sen ainoat käyttäjät ovat talon asukkaat. Näin ollen ei ollut perusteltua käydä kerrostalojen sisäpihoilla kartoituksen yhteydessä.

Tämä opinnäytetyö olisi voitu tehdä useammassakin kohtaa eri tavalla ja varsinkin alkuvaiheen toimenpiteitä ja kyselyjä muokkaamalla olisi päästy ehkä parempaan lopputulokseen. Valvontakameroiden sijainnit ja niiden toimintaan liittyvät tiedot ovat yritykselle erityisen sensitiivinen asia ja vastaajien toimittamat kuvat ja vastaukset kameroista poistettiin tämän opinnäytetyön valmistumisen jälkeen.

7.2 Jatkokehitysehdotukset

Kartoitus toimii hyvänä työkaluna rikostutkinnalle ja kartoituksia on tehty ympäri Suomea eri poliisilaitoksille. Tämän opinnäytetyön kartoitus ei ole koko Lohjan poliisin vastuualueen näkökulmasta valmis, vaan kartoitettavaa riittää edelleen. Lohjan poliisin vastuualue ylettyy Virkkalan kaupunginosasta aina Karkkilan kuntaan saakka.

Vastaavanlaisen kartoituksen voisi tehdä Vihdin kuntaan painottuen varsinkin Nummelan alueelle, sillä se on kasvanut viime vuosina huomattavasti asukasmäärältään. Oman kokemukseni perusteella rikostutkinta hyötyisi myös tämän alueen kartoittamisesta ja kartoitettava aluekin on sopivan kokoinen ottaen huomioon opinnäytetyöhön käytettävän työn määrä.

LÄHTEET

Department of Homeland Security 2013: CCTV Technology Handbook. Luettavissa: https://www.dhs.gov/sites/default/files/publications/CCTV-Tech-HBK_0713-508.pdf. Luettu: 28.1.2019.

Farrington, David & Welsh, Brandon 2007: Closed-Circuit Television Surveillance and Crime Prevention. Tukholma, Brå.

Goold, Benjamin 2004: CCTV And Policing - Public Area Surveillance And Police Practices in Britain. New York, Oxford University Press.

HE 9/2018. Hallituksen esitys eduskunnalle EU:n yleistä tietosuojaa-asetusta täydentäväksi lainsäädännöksi. Luettavissa: <https://www.finlex.fi/fi/esitykset/he/2018/20180009>. Luettu. 18.1.2019.

Kameravalvonnan suunnitteluohje. Kameravalvonnan K-menetelmä, 2017 Finanssiala. Turvallisuusohje. Luettavissa: http://www.finanssiala.fi/vahingontorjunta/dokumentit/Kameravalvonnan_suunniteluohje_K-menetelma.pdf. Luettu 1.1.2019.

Helminen, Klaus & Kuusimäki, Matti & Rantaeskola, Satu 2012: Poliisilaki. Helsinki, Talentum.

Howden Finland Oy: Howdenin yhteistyökumppani Asianajotoimisto Magnusson Oy:n neuvot onnistuneeseen kameravalvonnan järjestämiseen. Luettavissa: <https://www.howdenfinland.fi/kameravalvonta-kiinteistossa-mita-tulee-huomioida/>. Luettu: 16.2.2019.

Oikeusministeriö 2018: Uusi tietosuojalaki voimaan vuoden 2019 alusta. Artikkel. Luettavissa: https://valtioneuvosto.fi/artikkeli/-/asset_publisher/uusi-tietosuojalaki-voimaan-vuoden-2019-alusta?_101_INSTANCE_3wyslLo1Z0ni_groupId=1410853. Luettu 5.2.2019.

Rantaeskola, Satu (toim.) 2014: Poliisilaki-Kommentaari. Tampere, Poliisiammattikorkeakoulu.

Salonen, Kari 2013: Näkökulmia tutkimukselliseen ja toiminnalliseen opinnäytetyöhön. Turku, Juvenes Print Oy. Luettavissa: <http://julkaisut.turkuamk.fi/isbn9789522163738.pdf>. Luettu 14.1.2019.

Salminen, Ari 2011: Mikä kirjallisuuskatsaus? Johdatus kirjallisuuskatsauksen tyyppeihin ja hallintotieteellisiin sovelluksiin. Vaasa, Vaasan Yliopisto.

Seppänen-Järvelä, Riitta & Karjalainen, Vappu 2009: Kehittämistyön risteyskiä. Jyväskylä, Stakes.

Suomento, Juuso & Palkén, Richard 2017: Kameravalvonta Turun Keskustassa. AMK-opinnäytetyö, Poliisiammattikorkeakoulu. Opinnäytetyö.

Tietosuojavaltuutetun toimisto: Usein kysyttyä. Luettavissa:
<https://tietosuoja.fi/usein-kysyttya-kameravalvonta>. Luettu 12.2.2019.

Toikko, Timo & Rantanen, Teemu 2009: Tutkimuksellinen kehittämistoiminta. Tampere, Juvenes Print.

Turva-alan yrittäjät ry. Kameravalvontaopas 2009. Luettavissa:
http://www.turva-alanyrittajat.fi/doc/kameravalvonta/KAMERAVALVONTA-OPAS_2010.pdf. Luettu 29.12.2018.

Vilkkä, Hanna & Airaksinen, Tiina 2004: Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki, Tammi.

Vilkkä, Hanna 2007: Tutki ja mittaa: Määrällisen tutkimuksen perusteet. Helsinki, Tammi.
Luettavissa:
<http://hanna.vilkkä.fi/wp-content/uploads/2014/02/Tutki-ja-mittaa.pdf>. Luettu 27.1.2019.

Vivotek Oy: IP-kameravalvonnan käsikirja. Luettavissa:
<http://www.kamicsecurity.fi/userData/finalert/ohjeet/IPkasik.pdf>. Luettu 28.1.2019

LIIKTEET

Liite 1: Taulukko toiminnallisen opinnäytetyön edistymisestä

20.10.2018	Idea opinnäytetyön aiheesta.
28.10.2018	Opinnäytetyösuunnitelma opinnäytetyön ohjaajalle.
9.11.2018	Palaveri päällystön kanssa kartoituksen toteutuksesta.
10.11.2018	Ensimmäiset kyselyt lähetetty vastaajille. Lisäksi keskustan valvontakameroiden kartoittaminen keskustan alueella aloitettu.
Marras- ja Joulukuu 2018	Kyselyitä sähköpostitse omien työtehtävien ohella ja iltaisin kameroiden sijaintien selvittämistä.
27.12.2018-3.1.2019	Teoriaosuuden kirjoittamisen aloittaminen, lähteiden keräämistä ja opinnäytetyön sisällön suunnittelua.
4.1-11.1.2019	Kyselyitä ja kameroiden sijaintien kartoittamista.
11.1-13.1.2019	Teoriaosuuden kirjoittamista.
15.1.2019	Produktin ensimmäinen versio.
16.1.2019	Päällystön kanssa jatkon pelisäännöistä sopiminen kouluun siirtymisen jälkeen.
22.1.2019	Seminaari II
22.1-31.2019	Teoriaosuuden kirjoittamista, Produktin kehittelyä ja aikaisempiin vastaaviin opinnäytetöihin tutustuminen.
2.2.2019	Matkustaminen Lohjalle kartoittamaan valvontakameroiden sijain- teja. Lisäksi pientä selvitystyötä kameroiden.
3.2.2019	Produktin työstämistä ja teoriaosuuden kirjoittamista.
4.2-10.2.2019	Teoriaosuuden kirjoittamista, lähteisiin syventymistä ja produktin te- kemistä.
11.2-17.2.2019	Viimeisiä vastauksia pyritään saamaan vastaajilta. Produkti alkaa olla sisällöltään valmis. Produkti lähetetty Lohjan rikostutkintaan palaute- kierrokselle. Lisäksi produktille tehty kansilehti ja sen visuaalista il- mettä paranneltu.
18.2-20.2.2019	Produkti on valmis. Raportti kirjoitettu valmiiksi ja palautettu oppo- noitavaksi.
21.2.2019	Seminaari III
25.2-3.3.2019	Opinnäytetyön palauttaminen arvioitavaksi

Liite 2: Vastajille lähetetty kyselylomake

31.1.2019

Teemme kartoitusta Lohjan alueen valvontakameroista. Kartoitus palvelee poliisia myös sellaisten rikosten ratkaisemisessa, jotka eivät välttämättä kohdistu suoraan yritykseen tai kiinteistöön. Onnistuneen kartoituksen tekemiseen tarvitsemme yrityksiltä tietoja omista valvontakamerajärjestelmistä ja siksi pyydänkin vastaamaan alla esitettyihin kysymyksiin sähköpostitse osoitteeseen **niko.muurinen@poliisi.fi**.

Mikäli kysely epäilyttää, voitte soittaa alla ilmoitettuihin komisario Sami Karin tai ylikomisario Rauli Salosen numeroon ma-pe kello 08-16 välisenä aikana tai vaihtoehtoisesti soittaa Länsi-Uudenmaan vaihteen kautta numerosta 0295 430 281 kello 8-16.15 aikana.

Numero löytyy myös osoitteesta www.poliisi.fi → Yhteystiedot → Länsi-Uudenmaan poliisilaitos ja sivun oikeassa reunassa yleisen hätänumeron alta löytyy vaihteen numero.

1. Onko yrityksellänne/kiinteistössänne valvontakameroita?
2. Kuinka moni niistä kuvaa ulos?
 - a. Jos kuvaa, kerro mihin kohtaan. Sähköpostiin voi liittää myös kuvan valvontakameran näkymästä.
3. Kuka niitä hallitsee?
 - a. Henkilön/tahon nimet, jotka vastaavat kameratallenteista.
 - b. Puhelinnumero ja/tai sähköposti, josta poliisi voi pyytää tallenteita.
4. Kuinka kauan tallenteet ovat käytettävissä ennen kuin järjestelmä pyyhkii tallenteen ja alkaa tallentaa uutta päälle?
5. Onko kameroilla tiettyä toiminta-aikaa?

Kiitos etukäteen.

Terveisin,
Niko Muurinen
Poliisiammattikorkeakoulu
Vaajakatu 2
33721 Tampere

Yhteystiedot:
komisario Sami Kari

ylikomisario Rauli Salonen

Liite 3: Produkti (salattu)